

Forfatter: Richardt, Chr.

Titel: Udrag fra Røveren paa Korset.

Citation: Richardt, Chr.: "Samlede Digte. Anden deel.", i Richardt, Chr.: *Samlede Digte. Anden deel.*, 1895, s. 199. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-richardt02-shoot-idm140352320624800/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte. Anden deel.

og hvergang jeg skuer
i Øjet en Hund,
som tæres af Længsel
fra Skilsmisens Stund:
en Tjener, hvis Trofasthed
Sult ikke rækker,
et Dyr, hvem det Dyriske
længer ej lokker, —

da svimler vel min Tanke,
da tier min Mund,
men Hjertet, det hvisker
om Forløsningens Stund:
Den Sjæl, som i Dyreham
lider og længes,
mon den skal fra Livet
i Evighed stænges?

— Naar Herren holder Indtog
i Jerusalem, det ny',
naar alle hans Forløste
bær' Palmer i Sky,
naar Jordens Hosianna
faaer Svar fra alle Soie, —
mon da Han vil følges
af Ascendens Fole?

Røveren paa Korset.

Trindtom der høres Spottesange,
og Jesu Venner er saa bange;

en Eneste bekjender ham,
en angstfuld Sjæl, som Trøst behøver,
og det er denne arme Røver:
han trøster sig ved det Guds Lam.

»Vi faac kun, hvad vi selv forskyldte!»
det Angers-Ord af Hjertets Fylde,
det er hans Synds-Bekjendelse!
»Tænk paa mig, Herre, i dit Rigel»
— o, at han *Herre* turde sigel —
det er hans Tro's-Bekjendelse!

Han troer, at *Han*, som hos ham hænger,
hvis Fod og Hænder Naglen flænger,
saa fuld af Vaande, fuld af Skam, —
at *Han* er Konge, har et Rige,
at Kors kan vorde Himmelstige,
naar blot han holder sig til *Han!*

Han troer, hvad Haabet kun kan rumme,
han troer, hvor Troende blev stumme,
han troer, hvor Intet er at see;
da faaer han og et Ord at høre,
som kan den Useligste gjøre
et »Paradis» af dybest Vee.

— O Gud! saamangen Frugt bag Løvet
har som et Adamsbarn jeg røvet, —
saa giv mig denne Røvers Tro!
Og hvisk mig i min sidste Time,
naar mine Synder om mig kime,
at ogsaa jeg hos Dig skal bo!
